

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200857
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8220200857.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcov: X./ P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P., X./ S. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P. proti žalovaným: X./ F. X. X., so sídlom W. XX, XXX XX W., G.: XX XXX XXX, X./ F. T., so sídlom P. XX, XXX XX O., G.: XX XXX XXX, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č. k. 5C/22/2020-14 zo dňa 18.06.2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje sa uznesenie a vec sa vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením zamietol návrh žalobcov v 1. a 2. rade na nariadenie neodkladného opatrenia a stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Citoval ustanovenia § 132 ods. 1 až 3, § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1 a 2 a § 327 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení okrem iného súd prvej inštancie uviedol, že po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a k nemu pripojenými listinami (oznámenia o dobrovoľnej dražbe, oznámenia o výsledku opakovanej dobrovoľnej dražby) ako aj súdom zabezpečeného listu vlastníctva dospel k záveru, že návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vyhovieť, keďže títo vôbec neosvedčili svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní a ani danosť práva, ktorému žiadajú poskytnúť súdnu ochranu. Žalobcovia síce tvrdili, že medzi žalobcami a žalovaným v 1. rade mala byť uzavretá úverová zmluva, ktorá má spotrebiteľský charakter, avšak k návrhu ju nepripojili. Ďalej žalobcovia tvrdili, že vykonaním dobrovoľnej dražby by sa zasiahlo do ich základného práva na ochranu majetku, avšak zo všetkých listinných dôkazov predložených žalobcami vyplýva, že dobrovoľná dražba sa týka majetku (nehnutelností) vo vlastníctve U. W., nar. XX.XX.XXXX a P. W., nar. XX.XX.XXXX, nie samotných žalobcov v 1. a 2. rade. Konštatoval, že z listinných dôkazov predložených samotnými žalobcami vôbec nevyplýva, aký právny vzťah majú k predmetu vykonávanej dobrovoľnej dražby. Žalobcovia v návrhu síce tvrdili, že žalovaný v 2. rade im zaslal Oznámenie o dobrovoľnej dražbe, ale ako vyplýva z odseku 3. odôvodnenia, toto oznámenie bolo adresované P. W., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX P. č. XXX, t.j. (spolu) vlastníčke draženej nehnuteľnosti. Dodal, že žalobcovia v návrhu tvrdili, že žalovaný v 1. rade neurobil vyhlásenia podľa § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, ale uvedené tvrdenie neosvedčili, keďže zmluvu o vykonaní dražby, ktorej prílohou v zmysle § 16 ods. 2, 4 zákona by mali byť aj predmetné písomné vyhlásenia nepredložili a zároveň ani len netvrdili, že predmetná zmluva tieto písomné vyhlásenia neobsahuje. Súdu prvej inštancie nebolo zrejmé, na základe akých skutočností žalobcovia v 1. a 2. rade dospeli k tvrdeniu o nesplnení povinnosti žalovaným v 1. rade v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách.

4. O náhrade trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Konštatoval, že z hľadiska úspechu v konaní, by žalovaným v 1. a 2. rade patrila náhrada trov konania, keďže zo spisu vyplýva, že žalovaným žiadne trovy konania nevznikli, stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podali žalobcovia v 1. a 2. rade v zákonnej lehote odvolanie. Odvolanie podali z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Namietali, že žalovaný v 2. rade zaslal žalobcom listom zo dňa 28.06.2019 sp. zn. F.-XXX/X-XXXX-U. „Oznámenie o dobrovoľnej dražbe a Výzvu na umožnenie obhliadky nehnuteľností“. Predmetnému oznámeniu o dobrovoľnej dražbe však nepredchádzalo oznámenie žalovaného v 1. rade o začatí výkonu záložného práva a tiež žalovaný v 1. rade ako záložný veriteľ žalobcom písomne neosvedčil výšku pohľadávky ku dňu začatia výkonu záložného práva. Týmto spôsobom došlo k porušeniu Ústavou SR garantovaných základných práv a slobôd žalobcov pri aplikácii § 7 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách. Sú toho názoru, že v dražobnej praxi udržateľná je jedine taká interpretácia a aplikácia Zákona o dobrovoľných dražbách a súvisiacich právnych predpisov, ktorá vychádza z dôsledného rešpektovania a ochrany ústavných práv a právom chránených záujmov osôb zúčastnených na dražobnom procese (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR). V týchto prípadoch ide o vážny zásah do práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy SR s dosahom až na ústavné právo na obydlie podľa čl. 19 v spojení s čl. 20 ústavy, a to bez akejkoľvek (preventívnej) ingerencie súdnej moci. Žalobcovia sú v danom prípade vystavení jedine konaniu a rozhodovaniu záložného veriteľa, ktorého písomné vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva, a o tom, že predmet dražby je možné dražiť, plní na účely výkonu záložného práva funkciu „exekučného titulu“ s priamym dosahom na ústavné práva záložcu. Preto majú za otázne, či takáto konštrukcia neodporuje základným súkromnoprávnym zásadám, najmä zásade rovnosti účastníkov súkromnoprávných vzťahov (§ 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka) s dosahom na čl. 20 Ústavy SR, kedy je vlastníckemu právu nadradené iné vecné právo vykonávané bez verifikácie oprávnenosti a dôvodnosti jeho výkonu súdom. Ich tvrdenie podporuje aj ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva najmä k čl. 8 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd v znení jeho dodatkových protokolov (porov. napr. rozsudok vo veci Paulic v. Chorvátsko z 1. marca 2010. Sú toho názoru, že súd prvej inštancie mal posúdiť v danom prípade nezávislosť a nestrannosť žalovaných v kontexte toho, že záložný veriteľ si svojou úvahou a posúdením plnenia podmienok zmluvného vzťahu bez súdneho prieskumu dôvodu a výšky zabezpečil „exekučný titul“, ktorý následne aj uplatnil. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 131/2011, ktorý dospel k záveru, že ustanovenie § 7 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov je v rozpore s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Listiny základných práv a slobôd. Na základe uvedeného navrhli, aby odvolací súd uznesením zrušil napadnuté uznesenie a vrátil ho súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. K odvolaniu žalobcov sa vyjadril žalovaný v 1. rade, ktorý sa stotožnil s napadnutým uznesením, nakoľko žalobcovia v 1. a 2. rade neosvedčili žiadnym spôsobom tvrdené skutočnosti. Ďalej uviedol, že celý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je irelevantný, nakoľko po druhom neúspešnom kole dobrovoľnej dražby žalovaný v 1. rade upustil od výkonu dobrovoľnej dražby u žalovaného v 2. rade a aktuálne neprebíha dobrovoľná dražba u žiadneho iného dražobníka.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobcovia v 1. a 2. rade voči žalovaným v 1. a 2. rade domáhali uloženia povinnosti dočasne sa zdržať vykonávania dražby, ktorej predmetom je súbor nehnuteľností zapísaný na LV č.. vedenom E. úradom W., O. odbor, E. P., O. územie P., a to: stavba so súp. č. XXX nachádzajúca sa na parcele č. XXXX/X rodinný dom, parcela registra „C“ č. XXXX/X vo výmere XXX m², zastavané plochy a nádvoría, parcela registra „C“ č. XXXX/X vo výmere XX m², zastavané plochy a nádvoría a príslušenstvo, ktoré sa nezapisuje alebo nie je zapísané na liste vlastníctva najmä: drobná stavba: letná kuchyňa na parcele KN č. XXXX/X, drobná

stavba dreváreň na parcele KN č. XXXX/X, plot bočný a zadný na parcele KN č. XXXX/X, vonkajšia úprava: prípojka vody na parcele KN XXXX/X, vonkajšia úprava: vodomerná šachta na parcele KN č. XXXX/X, vonkajšia úprava: prípojka kanalizácie na parcele KN č. XXXX/X, vonkajšia úprava: žumpa na parcele KN č. XXXX/X, vonkajšia úprava: spevnené plochy z betónovej mazaniny na parcele KN č. XXXX/X, vonkajšia úprava: elektrická prípojka na parcele KN č. XXXX/X.

9. Odvolací súd prisvedčuje žalobcom v 1. a 2. rade, že osvedčili, že predmetné nehnuteľnosti: pozemky parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX mX a par. č. XXXX/ X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m², stavby - rodinný dom súp. č. XXX na parcele XXXX/X boli predmetom dobrovoľných dražieb F. č. XXX/X-XXXXU. a F. č. XXX/XX-XXXXU.

10. Z oznámení o uvedených dražbách, ktoré žalobcovia v 1. a 2. rade priložili k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva poznámka o oznámení žalovaného v 1. rade o začatí výkonu záložného práva predajom nehnuteľnosti na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vo vlastníctve U. W., nar. XX.XX.XXXX a P. W., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, P. XXX. Z uvedeného vyplýva, že predmetné dobrovoľné dražby boli vykonané na základe uzavretej záložnej zmluvy, ktorá zabezpečovala pohľadávku žalovaného v 1. rade z úverovej zmluvy. Zdá sa, že U. W., nar. XX.XX.XXXX a P. W., nar. XX.XX.XXXX sú ako vlastníci nehnuteľnosti záložní veritelia a žalobcovia v 1. a 2. rade uzavreli ako dlžníci so žalovaným v 1. rade úverovú zmluvu.

11. Odvolaciemu súdu je z doterajšej praxe zrejmé, že úverové zmluvy uzavreté medzi F. X.. a dlžníkmi je potrebné považovať za spotrebiteľské, preto sa súdu javí, že aj predmetná úverová zmluva má spotrebiteľský charakter vzhľadom na to, že žalovaný v 1. rade vystupuje v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní úverovej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobcovia v 1. a 2. rade sú spotrebiteľmi, keďže pri uzatváraní a plnení úverovej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodných alebo iných podnikateľských činností.

12. Uvedené má potom následky v tom, že žalobcovia v 1. a 2. rade sa vo vzťahu k žalovanému domáhajú nariadenia neodkladného opatrenia na základe uzatvoreného spotrebiteľského vzťahu, vo vzťahu ku ktorému mal súd prvej inštancie aplikovať aj osobitné ustanovenia Civilného sporového poriadku uvedené v § 290 a nasl.

13. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

14. Podľa § 292 CSP súd pri prvom procesnom úkone vo vzťahu k spotrebiteľovi vhodným spôsobom spotrebiteľa poučí o a) možnosti zastúpenia, b) jeho procesných právach a povinnostiach nielen v rozsahu všeobecnej poučovacej povinnosti, ale poučí ho aj o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť, o možnosti podať návrh na neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie a o iných možnostiach potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie jeho práv.

15. V danom prípade zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobcovia v 1. a 2. rade ako možní účastníci spotrebiteľského vzťahu, ktorí sa so svojim návrhom obrátili na súd, neboli v zmysle vyššie citovaných ustanovení poučení pri prvom procesnom úkone v zmysle § 292 CSP. Jedná sa o špeciálnu právnu poučovaciu povinnosť v prípade, ak je stranou sporu spotrebiteľ a ak je to potrebné na ochranu jeho práv a oprávnených záujmov. Jedná sa o obdobnú manudukáčnu povinnosť ako je vyjadrená v § 160 ods. 1 a 2 CSP. Žalobcovia o týchto procesných právach pred rozhodnutím súdu prvej inštancie poučení neboli.

16. V zmysle vyššie uvedených skutočností, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v súlade s § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude vec opätovne prejednať, pričom musí dodržať procesný postup podľa § 292 CSP.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).